

SAVED GAME

Peter Seynaeve
April '26

START

(we zien een vrouw
een bureaustoel
iets wat op een deken lijkt
een fles cola
een zak chips
iets wat op een carcrash lijkt)

ik ben een moeder

met een job

een moeder die werkt
for a company

aan het kanaal

*'een bedrijf dat kinderkleding maakt
voor speciale en andere feestelijke gelegenheden
zo staat het op onze website
en dat je er makkelijk en gratis kan parkeren
dat staat er ook
en dat al onze werknemers andersvalide of terminaal zijn
en dat dat een van onze unique selling points is'*

zie je het

mijn bovenlichaam werkt nog
maar mijn benen niet
ik kan perfect denken en spreken
maar niet meer stappen
als ik gewoon op een stoel zit heeft niemand iets door
maar normaal zit ik dus in een rolstoel

meestal zit ik in the backoffice achter mijn computer
bestellingen te verwerken
'if it weren't for the internet we'd be dead'
zegt mijn bazin altijd

maar/en soms doe ik de winkel

'oui bonjour hallo goeiendag
hoe kan ik u helpen?
een verkleedkostuum
voor uw kind
ja natuurlijk dat hebben wij
wij gaan zeker iets vinden voor uw kind

kijk dit is de Halloween-catalogus
bijna alles wordt ter plekke gemaakt in het atelier
zombies pompoenen skeletten
spinnen heksen dokters
we hebben een eigen naaiatelier
we maken voornamelijk verkleedkieren
carnaval schooltoneel Halloween
dat soort dingen
een bij
een clown
een piraat
een puppy
een tovenaer
Voldemort
een roze frommel
kijk het zit zo
soms geven mensen ons een kindertekening
en dan maken wij van die kindertekening
een verkleedkostuum
dat is nogal uniek moet ik zeggen
zo staat het ook op onze website
*'dat dat de tweede van onze unique selling points is
dat wij in een mum van tijd
van uw kindertekening
voor een zeer betaalbare prijs
een uniek verkleedkostuum kunnen maken'*
de roze frommel is gebaseerd
op een tekening van een kind van twee'

een paar dagen geleden stond er een man in de winkel met zijn kind
en hij zei
'haha een roze frommel haha dat gaan we niet doen he
misschien een andere keer
*ik herken u
uit de krant
ik heb uw foto gezien
nu weet ik het
ik dacht al de hele tijd
ik ken dat gezicht maar vanwaar
maar nu weet ik het*

*heel indrukwekkend en complex verhaal
jaja ik herken u
nu zie ik het
u bent het
u bent de vrouw van dat monument
dat gebouw
voor uw dode kind
innige deelneming
ik ben heel hard onder de indruk van u
van u en uw man
dat is echt sterk
jullie hebben zo'n mooie manier gevonden
jullie geven jullie verdriet zo mooi vorm
met dat gebouw
dat monument
dat is echt knap
dat je dat verdriet zo kan omzetten in iets positief
echt heel knap
niet iedereen kan dat
ik heb daar bewondering voor
veel bewondering
ik kan me niet inbeelden wat ik zelf zou doen als ik zoiets zou meemaken
maar ik denk niet dat ik het zou kunnen
dat ik zou kunnen wat jullie doen
ik heb er lang met mijn leerlingen over gepraat
ik geef les ethiek
ethiek
ik zou graag eens met mijn leerlingen langskomen
om het gebouw het monument te bezichtigen
zou dat kunnen
geeft u of uw man ook rondleidingen'*

*mijn bazin riep toen vanuit the backoffice
dat ik dat moest doen
'take the day off tomorrow
and give that man and those kids a tour'*

ik denk aan Tommy
aan mijn zoon
hij is nu al bijna een jaar dood
gestorven in een auto-ongeluk
zo ben ik in die rolstoel beland

sorry
ik moet u daar niet mee lastigvallen

iedere dag om zes uur sluit de winkel
en iedere dag om zes uur rijdt mijn bazin
met een kleine rode camionette het personeel naar huis

op de radio speelt love me do van The Beatles
op mijn werk luisteren we enkel naar Radio Nostalgie
dat moet van mijn bazin
*'kids don't care about their songs
the way we care about the old ones
music isn't special anymore
it's a given
it takes itself and every kid for granted'*

naast mij zit Anayi
Anayi is Congolees
ze werkt in het naaiatelier
ze streelt over haar quote-unquote "kanker borstkas"
en zegt
niets
het is een vrouw van weinig woorden
ze zegt meestal
niets

ik hou van haar

dat zij kanker heeft is trouwens gelogen
dat heeft haar man ons opgebiecht ooit
dronken op een bedrijfsfeestje
zij weet niet dat wij het weten
maar wij vergeven haar en zwijgen als het graf

het is gewoon haar manier van vragen
*'ga alsjeblieft voorzichtig met me om
ik ben breekbaar'*

na de dood van Tommy
heb ik heel lang niet kunnen huilen
ook op de begrafenis niet
tot Anayi mij omhelsde
ik weet niet hoe het komt
maar pas toen
10 dagen na het ongeluk
in die omhelzing
in die kerk
op dat moment
even
kwam er een snik los
één snik

h

Anayi moet er als eerste uit
daarna doet mijn bazin
een kleine détour om ook mij af te zetten
'don't worry'
zegt ze iedere keer
'it's a small sacrifice'
ze is Amerikaans
en een alleenstaande moeder met drie kinderen
ze woont nog maar drie jaar in ons land
en is *'very engaged in the Protestant Church
Home for the Global Community
growing in the Love of Jesus'*
een heel geëngageerde vrouw
én een irritant voorzichtige chauffeur
ooit toen ze nog in de States woonde
en haar zoon nog een baby was
heeft ze hem eens laten vallen op zijn voorhoofd
met alle gevolgen vandien
en nu is ze dus
'always very careful with everything she does'

iedere dag rijden we voorbij de plek waar het gebeurd is
de plek waar mijn leven is gekanteld
waar de tijd stil heeft gestaan
de plek waar ik
meer dan een jaar geleden
met de auto tegen een paal ben geknald
de plek waar ik
vastgeklemd achter het stuur zat
en Tommy door de voorruit zag vliegen
50 meter verder passeren we
iedere dag
de plek waar ze zijn telefoon hebben gevonden
en nog wat verder
iedere dag
de plek waar zijn lichaam lag
iedere dag

'ooit zullen alle herinneringen verdwenen zijn'
zegt mijn man altijd
'hoe je het ook draait of keert
uiteindelijk vervaagt en verdwijnt alles'

vlak voor het monument
in de schaduw van ons huis
staat er een bord
under construction
ter nagedachtenis van Tommy
staat er op

iedere dag zwaait mijn bazin naar de werkmannen
en roept *'ziet er good uit'*
in haar beste Nederlands

en dan zegt ze
'it's good that you're going to give that tour
always try to do good
it's not what I say
it's what Jesus said'

mensen zeggen de hele tijd vanalles
geven tips en tricks

zeggen dat het goed komt
dat het altijd goed komt
dat ze niet kunnen begrijpen wat ik voel
maar dat ze wel weten dat het goed komt
omdat het altijd goed komt
en dat ik er niet te lang mag blijven bij stilstaan
of in hangen
en dat ze er zullen zijn
wij zullen er altijd zijn
altijd no matter what
en dat ik moet
dat ik door de zure appel heen moet bijten
en dat mijn zoon het niet anders gewild zou hebben
en tijd
ik moet het tijd geven
en dat werken nog het beste is
mijn gedachten verzetten
en dat hij nu op een betere plek is
en dat ik niet zo zwaarmoedig moet zijn
en dat ik hoop moet hebben
dat ik moet blijven geloven
dat ik hoop moet blijven houden
altijd

voor het auto-ongeluk
toen ik nog kon lopen
hadden mijn man en ik
een stuk grond gekocht naast ons huis
de vader van mijn man was gestorven
en we hadden een mooi bedrag geërfd
het plan was om appartementen te bouwen op dat stukje grond
we hadden al de bomen laten weghakken
en er een hek omheen gezet
maar toen kwam de crisis en toen kregen we
of ja
ik en Tommy
het auto ongeluk
en toen besloot mijn man om er in plaats van appartementen
een monument op te bouwen
of beter een gebouw

ter nagedachtenis voor onze zoon
een soort graftombe
een bedevaartsoord
een altaar
een eerbetoon
gebaseerd op tekeningen van onze zoon
en ik zei
'ja schat ja ja
ja dat zou Tommy mooi gevonden hebben'
maar eigenlijk zat ik in een totale verdoving
en had ik geen idee wat ik ervan moest vinden
ik wilde geen monument
omdat ik niet verwacht dat ik daar ooit nood aan zal hebben
ik kon me niet inbeelden dat er ooit een seconde in mijn leven komt
dat ik niet aan mijn zoon zal denken
en een monument nodig zal hebben om me aan hem te herinneren
maar ik kon mijn man niets weigeren
en ik wilde vooral zijn verdriet verlichten denk ik

en toen bleek het stuk grond te klein
of de plannen van mijn man te groot

ik ben zelfs aan de buurman moeten gaan vragen
'of we misschien een stuk van zijn voortuin mochten inpalmen'
ik dacht dat zal geen probleem zijn
de man is 80
hield van mijn zoon
is weduwnaar
heeft zelf geen kinderen
en gebruikt zijn voortuin toch nooit
maar nee
met de middelvinger in de lucht begon hij een hele rant
*'gij zijt zot gij
of ik een stuk van mijn voortuin wil afgeven
is dat monument nog ni groot genoeg
wat denkt ge wel
ge weet dat ik het verschrikkelijk vind
gans dienen werf
ge moogt blij zijn dat ik u geen proces aan doe
en ik niet alleen
gans de straat is tegen*

*jawel
tut tut
gans straat
waarom zou ik daarover liegen
ze zeggen het misschien niet in uw gezicht
maar achter uwen rug
amai
in uw gezicht ist van
wauw wat een prachtig monument
zo schoon
amai
en gebaseerd op tekeningen
waaw
van de dode jongen
waaw
wat een talent
de nieuwe Le Corbusier
maar achter uwen rug
het is ziek
het moet afgebroken worden
ik zeg het u
we zijn tegen
gans de straat is tegen
100 procent
tegen
tegen
tegen
gij zijt zot gij
of ik een stuk van mijn voortuin wil afgeven
is dat monument nog ni groot genoeg
wat denkt ge wel
ge weet dat ik het verschrikkelijk vind
gans dienen werf
ge moogt blij zijn dat ik u geen proces aan doe
en ik niet alleen
gans de straat is tegen
jawel
tut tut
gans straat
waarom zou ik daarover liegen*

ze zeggen het misschien niet in uw gezicht
maar achter uwen rug
amai
in uw gezicht ist van
wauw wat een prachtig monument
zo schoon
amai
en gebaseerd op tekeningen
waaw
van de dode jongen
waaw
wat een talent
de nieuwe Le Corbusier
maar achter uwen rug
het is ziek
het moet afgebroken worden
ik zeg het u
we zijn tegen
gans de straat is tegen
100 procent
tegen
tegen
tegen...'

ondertussen is mijn man aan het bellen

'ja
ja
nee ja
ik begrijp het wel
ik ben de man van ja
ja
ik weet het
ja ja
de papa van Tommy ja
en ik hang aan de telefoon ja
de hele tijd
met dat chagrijnig hoofd van mij
aan het bellen ja
zo zegt mijn vrouw het altijd
ja

*zijt ge weer aan t bellen met dat chagrijnig hoofd van u
nee nee
zelf werk ik niet nee
ik heb gewerkt ja
vroeger ja
toen Tommy nog leefde
maar nu niet meer
nee
nu ik zit thuis
ja
met een doktersbriefje
al meer dan een jaar
ik krijg niets meer gedaan
nee
en dat monument maakt het alleen maar erger
ja
dat weet ik
maar ja
en de hele straat is tegen
ik snap het
maar ja
ik kan niet meer terug
toch
en nu hang ik dus de hele tijd aan de telefoon
met dat chagrijnig hoofd van mij
aan het bellen ja
met aannemers
advocaten
buren
pers
politie
enfin
met iedereen
ja'*

soms ben ik bang dat hij (mijn man) het door heeft
dat hij het weet
dat hij weet dat ik mijn rolstoel eigenlijk niet meer nodig heb
dat ik ondertussen eigenlijk gewoon terug kan stappen
dat die rolstoel ondertussen eigenlijk een pose is

een paar maanden geleden
zomaar uit het niets
voelde ik ineens iets tintelen
in mijn benen
ik dacht fuck
straks kan ik terug lopen
straks ben ik mijn job kwijt
of mijn man
want wie zegt dat hij dat ziet zitten
dat ik terug kan lopen
maar toch de nieuwsgierigheid won het van de angst
en ik oefende
iedere dag
om het kwartier stiekem
een beetje de tenen krommen
masseren af en toe
iedere dag
en zo
beetje bij beetje
kon ik meer en meer bewegen
de enkels de knieën
maar nu ben ik dus bang dat hij mijn geheim ontdekt
bang dat hij per ongeluk ziet
dat ik mijn twee benen terug kan bewegen

ondertussen staat de aannemer bij de frigo
hij neemt schaamteloos een biertje voor zichzelf
en vraagt *'gij nog een ice tea'*
de vorige aannemer was te duur en te traag
en dus hebben we de werkloze vader van Mia
het laatste liefje van Tommy
gevraagd of hij ons wou helpen

Mia
Mia Moré
zo noemde Tommy haar altijd

*'weet ge,
ik ben heel dankbaar voor deze job*

*maar als ik vrij mag zijn mijn mening te geven
Tommy was een geweldige jongen enzo
maar
van ouder tot ouder
dit is absurd
dit is een slecht idee
iedere normale persoon had die tekeningen weggesmeten
of hoogstens uit sentiment in een mapje bijgehouden ergens in de onderste la
als Mia het niet gezegd had
we hadden niet eens geweten dat die tekeningen
tekeningen van een gebouw waren
ik bedoel
die tekeningen zijn slecht
en volgens Mia was hij stoned toen hij ze heeft getekend
en ik begrijp wel dat het niet uw idee is
en dat u uw man probeert te steunen in deze absurde herdenkingswaan
maar ge weet toch beter
en het is Tommy niet
ik bedoel
ik herken Tommy er niet in'*

kijk
in mijn dromen is er geen monument
in mijn dromen weet ik zeker
dat als Tommy geweten had
dat zijn vader zijn tekeningen zou gebruikt hebben
om er een monument mee te bouwen
hij iets anders had getekend
hij had de borsten van Selena Gomez getekend
of hij had een skateramp getekend
zijn grootste droom was een beroemde skater te worden
en was dat niet veel beter geweest voor de buurt
een skate ramp
een skate ramp
waar jongeren konden hangen skaten wiet roken
dat was Tommy
en misschien had hij er ook nog een hond bij getekend ook
in mijn dromen heb ik hem gekocht die hond
die hij zo graag wou
die grote labrador

in mijn dromen surf ik het hele internet af op zoek naar een puppy
in mijn dromen koop ik hem die puppy
in mijn dromen schrik ik van de prijzen
en in mijn dromen wandel ik nu met die hond op een strand
en in mijn dromen zeg ik tegen de hond
'een wandeling op het strand is nooit verloren jongen'
in mijn dromen antwoord de hond

*'het strand is geen plek maar een gevoel,
mevrouw'
'iemand van 'Nintendo' heeft gebeld
ze hebben foto's van het monument gezien
in de krant en nu claimen ze dat het ontwerp
niet van Tommy is maar van hen
blijkbaar is het monument gebaseerd
op een gebouw uit een game'*

wat

de hond zegt dat mijn man in de deuropening staat
en dat hij zegt dat Nintendo zegt dat we hen moeten betalen
of dat het monument afgebroken moet worden

'misschien moet je eens met Mia bellen'

mijn man kijkt mij teleurgesteld aan
hij kijkt met spijt naar mijn verlamde benen

ik trek ik me terug op Tommy's kamer

de kamer van Tommy ziet er nog steeds hetzelfde uit
op zijn bed ligt zijn een oude sweatshirt
een t-shirt en zijn pet
een deken
op een legplankje tegen de muur zijn verzameling sneeuwballen
je weet wel
van die ballen waarin het gaat sneeuwen als je ermee schudt
op zijn bureau ligt een stapeltje tekeningen
posters van Selena Gomez aan de muur
en skaters
posters van skaters

toen hij 13 was
heeft hij ooit eens z'n gezicht op het lijf van Tommy Hawk gefotoshopt

'Tony Hawk'
'wat?'
'Tony!'
'wat?'
'Tony Hawk
mama alsjeblieft'

we hadden daar toen voor zijn verjaardag een poster van laten maken
hij vond het een stom cadeau
maar hij heeft de poster wel opgehangen
en die hangt er nog steeds

ik kijk graag naar die poster
't Is een poster van een skater
die kijkt alsof hij niet kan geloven dat hij op een poster staat

ik kijk graag naar die poster

als ik naar die poster kijk
kijk ik niet naar Tommy
maar naar een skater
die kijkt alsof hij niet kan geloven dat hij op een poster staat

het is niet omdat iets niet echt is
dat het niet bestaat
zegt mijn man altijd

ik haat realiteit

je knalt
tegen een paal
en je ziet
iemand
je kind
door de voorruit vliegen

ik bedoel
als die skater op die poster

niet Tommy is
maar een skater
die kijkt alsof hij niet kan geloven dat hij op

wacht

als ik naar die poster kijk
zie ik Tommy niet door de lucht vliegen
ik zie geen voorruit breken
ik zie een skater
een jongen die skate

in het begin kwamen zijn vrienden vaak langs
nu nooit meer
alleen soms Mia
of ze stuurt een bericht
om te vragen hoe het gaat

volgens mij staat ze nu in zijn kamer
en volgens mij huilt ze als een wolf

'het spijt me'

zegt ze

*'ik weet niet waarom ik dat heb gedaan
ik weet niet waarom ik heb gelogen mevrouw
maar het is waar*

*die tekeningen zijn tekeningen nagetekend uit een game van Nintendo
ik wou het jullie niet vertellen omdat ik u en uw man wou sparen
omdat uw man zo blij was met die tekeningen
en omdat u zo triest was
en omdat uw man zo enthousiast werd van die tekeningen
en dat hij een monument wou bouwen ter ere van Tommy'*

'wacht

ik zal het u tonen mevrouw'

ik kijk hoe Mia een gesavede game van Tommy heropstart
ik kijk naar haar net zoals ik naar hem keek toen hij nog gamede
toen hij nog naar het scherm staarde in het donker
als in een iets te grote magische bol
die geparkeerd stond tussen stapels schoolboeken

huiswerk met ezelsoren chipszakken mini-mars en snickers

ik herinner me hoe ik een paar dagen na zijn dood in zijn kamer stond
twijfelend of ik dit nu allemaal al kon opruimen
of toch tot het einde der tijden zo moest laten liggen
ik herinner me hoe ik toen voorzichtig
een stapel papieren oppakte en zo de tekeningen vond

Mia drukt op de knoppen van de controller
op het scherm zie ik een gepixelde beer van een klif springen
via een houten vlot zo naar een tweede klif
om dan via een ladder naar beneden
af te dalen in een bos
en dan zie ik
samen met Mia
en die gepixelde beer
ontegensprekelijk
het monument
het gebouw dat mijn zoon heeft nagetekend
slecht heeft nagetekend
blijkbaar stoned slecht heeft nagetekend
ik vraag aan Mia of we er met die beer omheen kunnen lopen
ik vraag of de beer naar binnen kan
'nee'
zegt Mia
'dat gaat niet
*Tommy en ik hebben het wekenlang geprobeerd
maar het lukt niet
het is onmogelijk
je kan er niet in
volgens Tommy betekende dat
dat er iets belangrijks aan de binnenkant zit
maar volgens mij is het een foutje
een error
een glitch
volgens mij is het niets
maar Tommy was ervan overtuigd dat het een raadsel was
een puzzel
een geheim
een sleutel'*

en dan ineens
heeft Mia de tekeningen vast
en dan legt ze mij uit dat die tekeningen eigenlijk niet van Tommy zijn
maar dat zij eigenlijk degene was die de tekeningen heeft gemaakt

Ik tel tot 8 9 10
en hoop dat dit niet echt is

ik tel tot 9 10
en hoop dat dit niet echt is

Ik tel tot 10
en hoop dat dit niet echt is

ik zit alleen op zijn kamer
ik staar naar zijn computerscherm
dan naar de tekeningen
Mia is weg
ik staar naar de tekeningen die niet van Tommy zijn
en dan staar ik naar een tekening die wel duidelijk van hem was
een slecht getekende skateramp
zie je wel
dat was een goed idee geweest
en dan streek ik over een poster aan de muur
over de borsten van Selena Gomez
ik huil
niet om Tommy
maar om ons
om mijn man en ik
om hoe we elkaar onderweg zijn kwijtgeraakt
of net te hard hebben vastgehouden
dat denk ik soms
dat we elkaar eigenlijk al kwijt waren voor het ongeluk

ik weet nog dat we na de dood van Tommy
elkaar op doktersbevel vaker moesten knuffelen

*'iedere dag
3 minuten
knuffelen
dat lijkt weinig
maar dat is best veel
en belangrijk
het gaat jullie helpen denk ik'*
ik vond het vreselijk
ik wou niet dat mijn man een verlamde vrouw die zijn zoon heeft doodgereden
zou moeten knuffelen
ik kon die gedachte niet verdragen
en dus hebben we het nooit gedaan

elke avond liggen we elk op onze eigen kant van het bed

'hoe was je dag?'

'ok'

'de jouwe?'

'ok'

'mis je hem?'

*'ja
jij?'*

'ook'

'ik kan niet slapen'

Ik druk op **PLAY**

de beer springt
van een klif
via een houten vlot
zo naar een tweede klif
om dan via een ladder
naar beneden
af te dalen in een bos

de beer springt
van een klif
via een houten vlot
zo naar een tweede klif
om dan via een ladder
naar beneden
af te dalen in een bos

ik moet en zal weten
wat er aan de binnenkant zit

ik vraag me af hoe Tommy zich hier voelde
hij heeft hier zoveel tijd doorgebracht
ik vraag me af op welke knop ik moet drukken
ik raak alle oriëntatie kwijt
en dan vlucht ik samen met de beer het bos in
en dan omdat de beer een beer is en ik laf
verstoppem we ons in een grot
een schoolbus rijdt de straat in

fuck fuck
ik heb die rondleiding beloofd
shit
voledig vergeten

een paar leerlingen zijn al uit de bus gestapt
ze hebben niet door dat ik hen kan horen
'hoezo krijgt dat kind zo'n monument'
'zehma architect'
'belachelijk'
'dode mensen zijn stom'

mijn man staat in de keuken
hij scrollt op zijn telefoon
hij wacht op een email van een helderziende
die had hem gevraagd een foto van Tommy door te sturen
en dan zou Tommy ons
via de handen van die helderziende
een brief schrijven
en die brief kan nu ieder moment in onze mailbox vallen

de leraar heeft zijn kind meegenomen
het kind kijkt me aan
veel te lang
veel te strak

ondertussen is mijn man aan het bellen
maar het lijkt alsof hij niet meer weet wat hij aan het zeggen is
misschien komt het door het kind
of misschien komt het door de leraar
misschien heeft hij door dat die leraar het soort man is
waar ik hem vroeger mogelijks mee bedrogen zou hebben

ik kijk naar het kind
ik vraag me af op wie hij het meest lijkt
zijn vader of op zijn moeder
en wat voor type vrouw zijn moeder is
waarschijnlijk heeft mijn man gelijk
waarschijnlijk is die leraar het soort man
waar ik hem vroeger mogelijks mee bedrogen zou hebben

mijn man-zegt dat het kind op Tommy lijkt
'hij lijkt op Tommy' zegt hij

en dan neem ik het kind mee naar boven
naar de kamer van Tommy
en dan bij de oude kleerkast van Tommy vraag ik
nee zeg ik
dat het kind Tommy's jeans en zijn t-shirt moet aantrekken
en zijn sokken en zijn schoenen

komaan
doe die schoenen aan
doe die schoenen aan
godverdomme

en dan zie ik dat het kind met een van Tommy's sneeuwballen schud
en ik zie hoe de sneeuw valt
over mij
het huis
ons huis

de straat
de stad
het monument

volgens mij staat mijn man met een geprinte mail te zwaaien

ik weiger de zogezegde brief van Tommy te lezen

ik steek één van de joints op
die ik na de dood van Tommy
in de la van zijn bureau had gevonden
en ik druk op **PLAY**

de beer springt
van een klif
via een houten vlot
zo naar een tweede klif
om dan via een ladder naar beneden
af te dalen in een bos

'slaap je al'

'nee'

'mag ik iets vragen?'

'ja'

'denk jij nog veel aan hem?'

'ja'

*'en wat denk je dan?
dat alles toen beter was?'*

of alles toen beter was
soms twijfel ik
ik heb Tommy zo vaak vervloekt
zo vaak gedacht val dood stom kind

irritante puber
nagel aan mijn doodskist
en nu
nu hij er niet meer is
voel ik alleen maar gemis
niks anders
maar is dat echt
is dat gemis echt
zijn die gevoelens echt
is dat echt het enige wat er nog is
of wil ik dat alleen maar
dat dat het enige is

mijn bazin zegt dat Anayi voorlopig niet meer zal komen werken
dat haar stoppen zijn doorgeslagen
en dat haar man op intensive care ligt
dat Anayi is opgepakt
we zullen haar nooit meer terug zien
en dat ze om vergiffenis smeekt
we won't see her ever again
she begs for forgiveness
ooh btw Anayi does have cancer
it was her husband who was lying

Anayi zal sterven
haar man zal sterven
iedereen gaat er aan

“van een kindertekening een verkleedkostuum maken
duurt ongeveer acht weken
eerst worden de tekeningen ingescant
dan sturen we die scans naar iemand die er patronen van maakt
en die stuurt dan op zijn beurt alles door naar het naaiatelier”

mijn bazin zegt dat ik eens mee moet gaan naar de church
'it's about time you meet Jesus
he will guide you
he is close to all the brokenhearted
he can heal you
he will'

ik luister niet

'misschien wordt het tijd dat ik mijn man vertel
dat ik die rolstoel eigenlijk niet meer nodig heb
dat ik ondertussen eigenlijk gewoon kan stappen
dat die rolstoel ondertussen eigenlijk een pose is'

de gepixelde beer weet
dat zijn lichaam niet zijn lichaam is
dat het een kostuum is
dat hij altijd de jas van iemand anders is
dat niet hij beslist of hij Tommy is
of Mia of mij of wie dan ook
hij weet
dat zijn leven
de bomen
en de lucht in de game
niet echt zijn
dat niets echt is

volgens mij zit ik nu al weken
iedere avond
achter die computer

'het moet stoppen'
zegt mijn man
morgen komt de helderziende zegt hij
hij heeft Tommy zijn computer nodig
tis maar dat je het weet
hij wil misschien een keer naar dat gebouw kijken in de game
en ik weet dat je dat allemaal onzin vind
die helderziende
maar ik geloof er in
en ik weet dat je gaat zeggen
dat dat veel te veel geld gaat kosten
maar ik wil het'

ik denk aan Tommy
aan zijn laatste woorden
we reden met de auto
ik zou hem halen van de voetbal

en dan naar de muziekschool brengen
Tommy was aan het praten
ik weet niet meer waarover
en toen ineens stopte hij met praten
en begon hij te huilen
'ik wou dat je mijn moeder was'
zei hij
eerst dacht ik dat hij een film naspeelde
maar toen besepte ik dat hij het meende
en toen
zijn we tegen die paal geknald
ik reed te snel

ik was gehaast

ik was er niet
het was mijn schuld

ik
ik was er niet

het is allemaal mijn schuld

ik was er niet

het is 4 uur 's ochtends
de beer en ik staan aan de rand van een Versailles-achtige tuin
een serre
bloemen
glimmende kasseistenen
en glas
overal glas
en vogels
een schreeuwende tuinman die zijn middelvinger opsteekt
een helderziende
volgens mij staat mijn man met een helderziende te praten
de helderziende heeft met een donkerbruine snor
en matching donkerbruin pak
hij zegt dat we moeten aan tafel gaan zitten
hij wil 1000 euro
'nu meteen'

op tafel alsjeblieft'

*'hij is hier
ik voel het
ik krijg zoveel binnen
kijk u moet het zo zien
Tommy gooit kleine stukjes naar mij
stukjes uit mijn eigen verleden
fragmenten
bloemen die ik ooit kocht
een oude tv-reclame uit mijn jeugd
iets van eten
of mijn lievelingskleur
en dan is het aan mij
om uit te zoeken wat hij daarmee bedoelt
soms stuurt Tommy mij ook dingen door via mijn vingers
dan leg ik mijn vingers op het toetsenbord
en dan typt Tommy
via mijn vingers op dat toetsenbord wat hij wil zeggen
misschien laat Tommy u ook soms dingen doen
mevrouw
misschien zonder dat u het beseft
of misschien is het dankzij hem dat u terug kan lopen
misschien heeft hij daarvoor gezorgd
het is duidelijk dat u de brief
die ik uw man heb doorgemailed
nog niet heeft gelezen
misschien moet u dat toch maar eens doen
hij heeft het vaak over u
mevrouw'*

*als het echt zo is dat Tommy mij brieven stuurt
of mij dingen laat doen
als dat echt zo is
dan denk ik dat ik hem goed genoeg ken om te weten
dat hij dat nooit via via jou of jouw vingertjes zou doen*

*wacht
ik hoor een sirene
ik denk dat ik een sirene hoor
volgens mij zegt uw man zegt dat het monument in brand staat*

'volgens mij zegt hij dat hij het niet langer trekt'

en dan zak u door het ijs
u loopt naar buiten
door de vlammenzee naar binnen
en daar staat de beer
de beer kijkt u recht in de ogen
en u zegt

dat ik dat wel weet
dat de dood daar in die game niks betekent
dat de dood daar niks meer is dan een pauze
een break
en dat je daar de volgende dag gewoon weer verder kan
maar dat dat hier
in de echte wereld
anders is
dat de dood hier
het einde betekent
en dat bij ons de doden onzichtbaar zijn
en stil
doodstil

*van hier heb ik een waanzinnig overzicht
zegt de beer*

ik herken zijn stem
het lijkt wel de stem van Tommy

*van hier kan ik alles zien
elk level
iedereen
overal
zelfs all the way back
toen ik nog Tommy was*

*ik herken zijn stem
het is zijn stem*

en natuurlijk wil jij weten

*wat er aan de binnenkant zit
maar als je van hier
van binnen naar binnen kijkt
dan zie je dat er niks zit
dan zie je dat er geen puzzel is
geen binnenkant
geen glitch
dan zie je dat het monument een decorstuk is
een stuk decor
een deur die geen deur is
een vraag die geen vraag is*

maar ik doe het voor Tommy
zeg ik
Tommy wou zo graag weten wat er aan de binnenkant zit
ik weet niet wat ik anders moet doen
omdat ik hem zo mis
omdat ik van hem hou
en ik weet wat je gaat zeggen
ik weet wat je zegt
ik hoor het
maar probeer maar eens te leven
als je gedood hebt
wat je het liefst ziet
en je naar binnen
naar de binnenkant wil
binnen in die liefde wil

en dan zegt mijn man
of de beer
of Tommy
of misschien ik
*dat het klaar is
en dat ik moet loslaten
dat ik moet geloven
dat ik moet durven geloven
dat Tommy hier nooit geweest is*

*en dat ik moet heropstarten
dat ik de saved game moet wissen
en dat ik verder moet*

*en dat ik er vanuit moet gaan
dat er nog nooit iets van glas gebroken is
zelfs de voorruit van mijn auto niet*

*en dat mijn zoon
mij die dag een cadeau gegeven heeft
een klein op het eerste zicht onzichtbaar cadeau
dat hij mij de kracht heeft gegeven
om te vergeten
dat hij mij de kracht heeft gegeven
te geloven
dat het zachte gras op zijn begraafplaats
niet echt is
maar fake
net zo fake als het gras in een game
en dat er niets of niemand
onder dat zachte gras begraven ligt*

laat los

vergeet

en hou bij

laat los

vergeet

hou bij

,

ik laat los

ik vergeet

ik laat los

ik vergeet

ik laat los

ik vergeet

ik laat los

ik vergeet

ik hoor je

sssst

ik hoor je

sssst

je dwaalt in mijn hoofd als spookje

sssst

ik hoor je

ik hoor je

*je zingt zacht
love love me do
you know I love you
I'll always be true
so please
love me do*

sssst

ik hoor je

END